

ВЕСЕЛИН ХАНЧЕВ
ЛЮБОВ

chitanka.info

Къде си ти? Не свети в твойта стая,
но зная, че си тук, че си сама.
Завърнах се. За първи път разкаян.
За първи път оставам у дома.
Не е ли вече късно да остана?
Измъчих те. До смърт те изтерзах.
Какво ти връщам? Нежност разпиляна.
Уста с горчиви бръчки покрай тях.
Какво ти нося? Две ръце, с които
да те докосна ме е срам дори.
Къде си ти? Вдигни лице сърдито.
Възмездие поискай. Удари.
Вратата черна покажи ми с тази
немилвана ръка като платно.
В лицето ми извикай, че ме мразиш
или дори че ти е все едно.
Заслужил съм очите ти студени.
Заслужил съм ги с хиляди вини.
Ти ставаш. Приближаваш се до мене.
Невидима, ти казваш: „Остани.“

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.